



Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 23. De inuidia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

MEDITATIO XXIII.
DE INVIDIA.

PUNCTVM I.



IVIDIA, est inordinata de bono *S. Tho. 2. 2. q. 36.*
 proximi, quatenus nostrum exce-
 dit, & obscurat, tristitia. Oritur il-
 la ex superbia, habetque sociam
 ipsam iram: ideoque utriusque huius vitij actus
 eam comitantur. Vitiatiores eius actus sunt,
 proximum odisse, quia res illius me contri-
 stant; Gaudere, si video eum imminui; dolere,
 cum viderem exaltari; grauius audire eius lau-
 des; libenter eius detractioes; murmurare de
 eo, & rebus eius, procurando eas imminuere,
 & omnino occultare; mediaque, quibus id ob-
 tineam, adhibere: **FOVETVR INVIDIA** omni
 genere bonorum, & malorum: ex quo qua-
 tuor eius modos, aut gradus distinguere pos-
 sumus.

I.
PRIMVS GRADVS est crassioris inuidia,
 cum alios videmus in temporalibus bonis for-
 tunarum, honoris, dignitatum, familiaritatum
 cum principibus, pulchritudinis corporis, &
 similibus rerum excellere, nosque ab eis su-
 perari; Hæc inuidia proprie pertinet ad mu-
 danos homines; oriturque ex superbia, quam
 supra Meditat. 18. mundanorum nuncupau-
 mus.

Q 2

ALIA

E
 P
 ONTE
 P.

II.

ALIA INVIDIA est maior, quæ literis, scientiis, ingenio, industriâ, & aliis excellentiis, quæ ad intelligentiam spectant, fouetur. Hæc eos iuuadit, qui studia profitentur; admittitque contentiones & pertinacias, & alia illicita media, vt quisque honoratior euadat; alterius verò existimationem diminuat, aut splendorem offuscet.

III.

TERTIA INVIDIA, quæ multo maior est, virtutibus, & Spiritualibus bonis nutritur: Cùm quis contristatur, quòd altius in illis excellat, & propterea in honore habeatur, & tanquam sanctus laudetur. Hæc oritur ex superbja, quam spiritualem vocamus: aggrediturque eos, qui studiosis actionibus occupantur; estque familiaris tyronibus, & Hypocritis.

IV.

S. Th. 2. 2.

q. 36. art. 4.

ad 2. & q.

14. 4. 2.

a Sap. 2. 24.

DENIQUE cùm hæc crescit, peruenit ad supremum gradum, qui dicitur Inuidiæ gratiæ, & charitatis fraternæ; estque vnum ex illis peccatis, quæ dicuntur in Spiritum sanctum: quia ex eo tristatur, quòd videat, proximum esse virtute ornatum, & habere gratias, & dona Spiritus sancti; optatque, ne illa haberet. Ex quo grauissimum illud oritur scandali peccatum, cum dicitur aut fit aliquid, quo proximus Dei gratiam, & charitatem amittat. Talis fuit Inuidia Diaboli aduersus hominem. Inuidia enim Diaboli (vt ait Sapiens) mors introiit in orbem terrarum: imitantur autem illum, qui sunt ex parte illius. Et hoc sufficere deberet, ad detestandi huius vitij horrorem, quòd me Sa
thana

thana faciat imitorem. Quare erubescens de peccatis huius generis à me admissis, mihi ipsi dicam: Quandoquidem ad Christi imitationem es vocatus, ne eius inimicum imiteris, & sequaris in Invidia; nisi particeps etiam esse velis mortis, quam ille introduxit.

PUNCTUM II.

SECUNDO, considerata sunt innumera mala culpæ, & pœnæ, quæ oriuntur ex invidia iuste id statuente Deo, ut ipsamet carnifex sit crudelissimus eius, qui illâ laborat, tam in hac vita, quam in futura,

PRIMUM enim, Invidia est venenatus infernalis serpentis afflatus, quo totum suum venenum simul immittens, ad gravissima quæque scelera instigat, dum rationis lumen obscurat, animam exasperat, corpus alterat, & ipsa ossa putrefacit, multo quæ amplius validas cordis virtutes destruit. Est etiam ex altera parte morbus incurabilis, aut certè difficillimæ curationis. Quia enim est infame, & vilis animi vitium, erubescimus illud Spirituali medico aperire: & quocumque tandem euentu, siue prospero siue aduerso fouetur, & nutritur. Quod totum expendi potest, ex aliquibus Scripturæ sacræ exemplis, in omni genere hominum, iuxta propósitos invidiæ gradus.

CAIN actus invidiâ, quod Deus, fratri sui Abel sacrificium acceptasset, fraude eum, & crudeliter *b occidit*; volentique Deo peccatum suum

I.

a Prox. 14.
30.

II.

b Gen. 4. 8.

Q 3

suum

ium occultare, de venia, & remedio desperavit. **F**RATRES **C**IOSEPH, inuidiâ moti, eum in *cisternam* coniecerunt, ex qua extractum in mancipium *vendiderunt*, nec voluerunt placari, quamuis se coram illis humiliaret. **C**ORE, **D**ATHAN & **A**BIRON, Inuidiâ, Aaronis, & Moyfis dignitatem sibi vsurpare voluerunt, & d *Num. 16.* **Q**uare *disrupta est terra sub pedibus eorum; & , aperiens os suum, deuorauit illos: & descenderunt viui in Infernum.* e **S**A **V**L Inuidiâ adedò obstinatè **D**AVIDEM est persecutus, vt instar obsessi à Dæmone, vixerit, & seipsum, tanquam desperans, occiderit. Deniq; **I**VDÆI inuidiâ, quæ **C**hristum Dominum sunt persecuti, maxima scelera commiserunt; maximaq; omnium, quæ hactenus in mundo fuerint, poenas dederunt.

III.

HINC transitus fiet ad perpendenda supplicia, quæ in Inferno inuidi rabie incredibilia ad se inuicem **C**onuertentes, carnesq; suas mordentes, patientur vbi crudelis ille vermis, illorum rodens conscientias, dentes suos acuet inuidiâ, vt magis excruciet memores eorum bonorum, quæ ipsi quidem amiserunt, alij verò sunt consecuti: id quod locum habebit, maximè, postquam in die iudicij, bonorum gloriam conspicient, quos hic despexerant. Denique Inuidia adedò praua est, & crudelis, vt in proprium eius, qui illa laborat, detrimentum omnia conuertat. Nam etiam ex bonis alienis, more suo g *tristitia spiritum* haurit, qui *exsiccat ossa*; ex malis verò alienis eo modo lætitiâ

g *Prou. 17.*
 22.

capit.

capit, vt culpâ suâ illorum se participem red-
das: ideoque in inferno, & bona, & mala alie-
na in inuidorum tormenta conuertuntur. Quæ
si ita sunt: quomodo non horream feram istam
bestiam? quomodo audeam cum hoc Basilisco
habitare, qui suo aspectu me torquet, & in-
terficit? O quàm verè dictum illud Iuda Apo-
stoli mihi conuenit. *h Va mihi, qui, vt malus in*
via Cain abierim, dū fratres meos inuidiâ sum
persecutus; & vt *vt Balaã errore*, iniquis meis
consiliis eos deturbare curauerim; & in *con-*
tradictione Core me ipsum exaltare, illos verò
deprimere voluerim. Meritus sum, Deus meus
vt terra os suum aperiens, me deuoret, sicut
Gore; ac miserè, sicut Balaam, peream; & vt
me à conspectu tuo in æternum repellas, sicut
Cain: vt eos in pœna sequar, quos sum secu-
tus in culpa. Sed in hoc gratiâ tuâ recedo à
partibus Cain, quod confitear maiorem esse
misericordiam tuam, quam sit iniquitas mea;
vt propterea veniam me consecuturum spe-
rem.

*h Iud. Apost
in sua Can.
vers. 11.*

PUNCTVM III.

TERTIO, consideranda sunt ingentia bo-
na, quæ in perfecta inuidiæ mortifica-
tione, & in amplectenda Charitate fra-
terna continentur: sed in primis huius charita-
tis actus, quatenus inuidiæ aduersantur, per-
pendendi.

PRIMVS actus est, statim resistere

I.

Q 4 prauis

D. Bern ser
49. in Cant.

pravis eius motibus, ita ut quamvis sentiam
tristitiam de bono proximi, me aggredientem,
illi tamen non consentiam: **ALTER** melior a-
ctus est, si gaudeam de bonis proximi, illique
ex animo ita congratuler, atque si mea essent
propria: **TERTIVS** adhuc perfectior est, opor-
re, multos esse, æque præstantes atque ego; imò
etiam præstantiores, si Deo id placeat: ita hoc
nomine, quòd ita Deo placeat exultando, atque
si illos ego excellerem.

II.

Ut ad excellentes hos actus me excitem,
perpendam, Christiani, & generosi animi esse,
Dei potius beneplacitum velle, quàm proprii:
eiusque gloriam multò magis amplificari cupe-
re, tam ad hominum, quàm ad rerum multitudinē,
quàm propriam meam; imò, si Deus id vult, &
in hoc glorificetur, quod alij maiora dona na-
turalia aut supernaturalia habeant, quàm ego,
iustum est me hoc ipsum libenter habere. Nec
esse debeo sicut Iosue Moysis famulus, qui
rangebatur invidia, quòd alij prophetarent;
sed potius sicut ipsemet Moyses, qui dixit. *i*
Quis tribuat, ut omnis populus prophetet, & det
eis Dominus spiritum suum; ut omnes, & Sa-
pientes sint, & prudentes, ac sancti; & servi-
ant ac glorificent Deum. Nec esse debeo sicut
illi sancti Iohannis Baptistæ discipuli, qui in-
uidebant Christo, quòd baptizaret, & omnes
ad eum venirent, sed sicut ipse Ioannes, qui
respondit: Qui habet sponsam sponsus est, amicus
autem sponsi, qui stat, & audit eum, gaudio gau-
det propter vocem sponsi, hoc ergo gaudium meum

i Num. 11. 28
29.

k Ioan. 3. 26

impletum

*impletum est: illum oportet crescere, me autem
minui.* gaudeo, quòd meum proximum exal-
tari videam, me autem humiliari: ita enim ex-
pedi, siquidem Deus ita vult.

PRAEIEREA, fraterna charitas, contra
quàm invidia, ex rebus omnibus bonum ali-
quod pro se educit. Nam, si gaudeo de bonis
proximi, facio illa quasi propria mea; si doleo
de eius malis, liberabor ab eis: his enim acti-
bus, ad id me dispono, vt Deus mihi det alia; &
eo modo ab alijs liberet, quo mihi magis ex-
pedi.

DE NIQVE, hac charitate, cuius *fructus*
est pax & gaudium in Spiritu sancto, incipiam *Rom. 14.*
ex nunc in terra delibare, quæ sunt in cælo: vbi *17.*
omnes beati sunt contenti, vbi minores glo-
riam participant maiorum: quia de illa gau-
dent. Quare & ego particeps ero felicitatis, &
gaudij omnium meorum proximorum, cum
tot habeam lætitiæ causas, quot in illis bona
esse cerno.

INCIPE itaque statim, anima mea, in ter-
ra exercere vitam illam, qua speras te fruitu-
ram in cælo. Si inuidere velis conijce ocure-
los in Sanctos, meosque *in bono semper* (iuxta *Gal. 4. 18.*
Apostolum) *amulare*; & omnes contende in
bono superare: non vt magis honoreris;
sed vt Deus magis in te glorifi-
cetur, in secula.

Amen.

III.

IV.

Rom. 14.

17.

Gal. 4. 18.